

тукъ съ подкупи и заплашвания били отведени хиляди туземци да събиратъ мѣстния сокъ отъ каучуковитѣ дървета въ девственитѣ гори по горното течение на Конго. Отъ непосилната работа и неблагоприятнитѣ условия измирали хиляди негри; въ басейна на рѣката Конго населението намалѣло почти наполовина.

Но нуждата отъ каучукъ въ Европа растѣла постоянно. Всѣка нова улица съ електрическо освѣтление, всѣки новъ кабелъ изисквали каучукъ. А автомобилната индустрия растѣла не съ дни, а съ часове.

За да се задоволи все повече нарастващата нужда, трѣбвало да се търсятъ или да се създадатъ нови извори за добиване на каучукъ. На единъ англичанинъ дошло на умъ да се опита да развъди каучукови дървета и въ други тропически страни. Но за да се направи това, били нужни каучукови дървета, а не било лесно да се намѣрятъ въ горитѣ. Такива вече не оставали. А плантациитѣ (изкуствено насадени мѣста) съ каучукови дървета било много добре пазени. Затова било решено да се взематъ скришомъ дървета отъ една бразилска плантация.

Презъ една тъмна нощъ дърветата били натоварени на параходъ, който чакалъ подъ пара на р. Амазонка.

Следъ нѣколко седмици пжтъ презъ океана дърветата пристигнали добре запазени въ Англия и посадени въ нарочно приготвена зимна градина. Тукъ въ течение на нѣколко месеца тѣ били подробно изучени, а следъ това били изпратени чакъ на полуостровъ Малака, гдето климатътъ и почвата сж много благоприятни, и бразилскитѣ каучукови дървета започнали да вирѣятъ много добре. Тѣзи донесени отъ Америка дървета се развъдили толкова много, че скоро Англия станала най-главната доставчица на каучукъ на свѣтовния пазаръ.